

Van 15 naar 10?

Veel sportvissers hebben van de visserij op het zoute water hun specialisme gemaakt om één welbepaalde reden: ze houden van de grote vrijheid die je op zee nog geniet. Nochtans komen er steeds meer regeltjes en beperkingen op onze hobby en daar is lang niet iedereen het mee eens. Zeker de fameuze 15-kilogramsregel voor kabeljauw en zeebaars (ministerieel besluit 2003, art. 17bis) heeft in België al veel kwaad bloed gezet... Deze regeling luidt (we herhalen hem nog maar weer eens):

“Het is aan zeehengelaars, die vissen vanuit vaartuigen die niet beschikken over een visvergunning verboden om in totaal meer dan 20 kg kabeljauw en zeebaars, waarvan maximaal 15 kg kabeljauw per ingeschepte persoon en per zeereis aan boord te houden, over te laden en te lossen. De vis dient in hele staat te worden

Als hengelsportmedium is het niet onze taak om hier standpunten in te nemen - maar wel om de standpunten van voor- en tegenstanders op een objectieve manier aan de orde te stellen, opdat de lezers van onze magazines en de bezoekers van deze site voor zichzelf kunnen uitmaken wat ze ervan vinden.

De argumenten van die eerste categorie zijn alvast overbekend: het gaat slecht met de kabeljauwbestanden, zodat het noodzakelijk is om de soort te beschermen. Alle beetjes helpen nu eenmaal en iedere meegenomen vis is er toch maar weer één minder. Tegenstanders van deze wetgeving wijzen er echter op dat deze regel geen enkele zin heeft, omdat onze buurlanden waaronder Nederland hem niet hebben ingevoerd. Zij geloven er daarnaast ook helemaal niets van dat een land waarvan de kuststrook slechts 60 km lang is het kabeljauwbestand in de Noordzee kan redden, met wat voor beperkingen dan ook. Ook wijzen ze op het grote economische belang van de sportvisserij. Uit door het VVHV georganiseerde enquêtes blijkt immers dat 25.000 hengelaars minstens één maal per jaar de zeehengelsport bedrijven en daaraan 30 miljoen euro spenderen.

Voor 2011 geldt alvast dat de bevoegde minister oren heeft gehad naar deze laatste set argumenten, want alhoewel beroepsvissers dit seizoen op Europees voorschrift met een aanzienlijke vermindering van hun vangstquota voor kabeljauw te maken zullen krijgen (tot 25 procent!), verandert er voor sportvissers niets. Dat staat in ieder geval zwart op wit in een mail die de woordvoerder van het kabinet van Kris Peeters, minister van onder andere Visserij, naar de voorzitter van het VVHV, Marc Coussement, verstuurde:

“Ik kan U meedelen dat er aan de regeling voor de sportvisserij niets gewijzigd wordt. Een eventuele verstrenging kan mijns inziens inderdaad maar aan de orde zijn indien ook andere EU-landen hun verantwoordelijkheid opnemen.”

Een aantal van de tegenstanders hebben zich eind 2010 trouwens verenigd in de Belgian Sea Angler Commission, die blijkens hun via email verspreide persbericht één welomschreven taak op zich heeft genomen: het behartigen van de belangen van het “sportzeehengelen, een recreatieve sport die, net zoals alle andere recreatieve sporten, bescherming behoeft”. Concreet willen zij ook in de toekomst “tijdig oplossingen voorstellen ingeval er maatregelen zouden genomen worden die ons niet ten goede komen”. Wie deze belangengroep wil steunen, kan contact opnemen middels een mailtje naar bzc@telenet.be